

8 Ιανουαρίου 2013

Ο ναύαρχος Θεόδωρος Ουσακώφ και η αναγνώρισή του ως αγίου από το Πατριαρχείο Μόσχας

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές](#)

[Ειρήνη Κασάπη](#)

Η διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως στα τέλη του 20^{ού} αιώνα και η ουσιαστική

αποκατάσταση της Ρωσικής Εκκλησίας εντός του ρωσικού κράτους έφερε την έως τότε διωκόμενη Ρωσική Εκκλησία αντιμέτωπη με νέα δεδομένα. Η άμεση ρύθμιση των εκκρεμοτήτων του παρελθόντος, η ζέση στην ανάληψη πνευματικών πρωτοβουλιών, καθώς και ο επαναπροσδιορισμός της θέσεώς της εντός και εκτός της Ρωσίας κρίθηκαν επιβεβλημένα και οι νέες προοπτικές που ανοίγονταν για το Ρωσικό Πατριαρχείο θεωρήθηκαν άμεσα αξιοποιήσιμες. Οι τάσεις αυτές έγιναν αισθητές για πρώτη φορά στην Τοπική Σύνοδο του 1988 που πραγματοποιήθηκε για τον εορτασμό της επετείου των 1000 ετών από τον εκχριστιανισμό των Ρώσων στον τομέα της αναγνώρισεως νέων αγίων με την αναγνώριση εννέα προσώπων και έλαβαν τελική μορφή μετά από μακρά περίοδο ζυμώσεων στη μεγάλη Αρχιερατική Σύνοδο του Ιωβηλαίου του 2000 με τη μαζική κατάταξη στα εορτολόγια της Εκκλησίας της Ρωσίας πάνω από 200 αγίους και 800 νεομάρτυρες [1]. Παράλληλα η διακήρυξη των «Βασικών κοινωνικών αρχών της Ορθόδοξης Ρωσικής Εκκλησίας» στην ίδια Σύνοδο κατέστησε σαφές ότι η επιθυμία της Ρωσικής Εκκλησίας ήταν να καταλάβει εκ νέου τη θέση της ηγεμονεύουσας Εκκλησίας στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και στο εξωτερικό και οι μαζικές ανακηρύξεις αγίων που πραγματοποιήθηκαν ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και γι' αυτόν το σκοπό[2]. Πράγματι η δραστηριότητα της Ρωσικής Εκκλησίας προς αυτήν την κατεύθυνση άρχισε ήδη να αποδίδει καρπούς σε παγκόσμια κλίμακα και ιδιαίτερα στο ελληνικό έδαφος με την περίπτωση της αναγνώρισεως ως αγίου του ναυάρχου Θεοδώρου Ουσακώφ[3]. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)